

תת"ע (חיפה) 9920-05-24 - מדינת ישראל נ' עבד אלכרים עאסלה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9920-05-24 מדינת ישראל נ' עאסלה
תיק חיצוני: 14217213835

לפני השופט אבישי קאופמן

מדינת ישראל

מאשימה
נגד

עבד אלכרים עאסלה

נאשם
החלטה

בפניי בקשה לביטול כתב אישום. כנגד הנאשם הוגשה כתב אישום שעניינו נהיגה בניגוד להודעה על איסור שימוש ברכב. **הנאשם טוען כי העובדות בכתב האישום אינן מהוות עבירה ולהגנה מן הצדק.**

אין מחלוקת כי לאופנוע עליו רכב הנאשם נמסרה הודעת איסור שימוש בידי בוחן תנועה משטרתי ביום 14.5.24.

על פי הודעת איסור השימוש ניתנה אפשרות לתקן את האופנוע ולהביאו לבדיקה חוזרת אצל הבוחן עד יום 16.5 בשעה 9:30. עוד אין מחלוקת כי ביום 15.5 עבר האופנוע מבחן כשירות במכון רישוי ונמצא תקין.

לפיכך טוען הנאשם כי לא ביצע עבירה, שכן האופנוע תוקן במועד, הוא סבור כי מרגע שעבר האופנוע בדיקה במכון הרישוי לא הייתה עליו חובה לחזור לבדיקת בוחן משטרתי, והוא מעלה טענות שונות כנגד הסנכרון בין מחשב המשטרה ומחשב משרד הרישוי, כאשר לשיטתו תיאום בין המערכות היה מגלה לשוטר שהרכב תקין וכתב האישום דן לא היה מוגש.

המאשימה חולקת על טענה זו וסבורה כי חובה היה על הנאשם לחזור לבדיקת הבוחן המשטרתי. המאשימה מסבירה כי החלטת ההשבתה עוכבה בידי השוטר ל-48 שעות, לכן לא הופיעה במערכת משרד הרישוי ולכן לא ניתן היה להתייחס אליה במסגרת המבחן שעבר האופנוע.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי לדחות את הבקשה.

כאמור לעיל, אין מחלוקת כי בהודעת האיסור שקיבל הרכב נכתב כך: "לפיכך הנני להודיעך כי השימוש ברכב הנ"ל בדרכים אסור עד אשר יתוקנו בו הליקויים המצוינים לעיל ועד אשר בוחן תנועה ממשד הרישוי/מהמטרה יבדוק את הרכב ויתיר את השימוש בו...", כאשר המילה "מהמטרה" הוקפה בעיגול. לפיכך, ניתן להבין כי במקרה שלפנינו כדי לעמוד בדרישה לבצע את התיקון "להנחת דעתו" של השוטר שנתן את הודעת איסור השימוש - ולא לבדיקת מכון הרישוי.

מכאן, ראשית, כי הנאשם לא פעל על פי ההודעה שקיבל ולא חזר לבדיקה כפי שהורתה לו ההודעה. אינני סבור כי די בבדיקה במכון הרישוי לשם קביעה כי הנאשם פעל על פי ההודעה. לנאשם לא ניתן שיקול דעת לבחור היכן לבדוק את הרכב, ולא ניתן לשלול אפשרות כי הבוחן מצא שיש צורך בבדיקה חוזרת על ידו ואין די בבדיקה במכון רישוי, אשר לא תמיד בודק את כל מערכות הרכב.

הנאשם הוסיף וטען כי יש פגם בכתב האישום אשר אינו מפרט את הליקויים שבהודעת איסור השימוש והשאלה האם תוקנו או לאו. ספק בעיני האם יש מקום לפירוט זה בכתב האישום, ומכל מקום גם אם מדובר בליקוי, אין המדובר בפגם מספיק כדי להקים הגנה מן הצדק לנאשם אשר תביא לביטול האישום.

השאלה האם תוקנו הפגמים ברכב או לאו, אינה שאלה לעצם ביצוע העבירה, אלא נסיבות לעונש, וככל שיעלה הצורך יוכלו הצדדים לטעון בהקשר זה במסגרת ההליך.

לאור האמור לעיל, החלטתי כאמור לדחות את הבקשה.

עם זאת, מאחר ואין חולק כי לפחות עיקר הפגמים תוקנו וכי הנאשם פעל וערך לאופנוע מבחן חוזר, אני סבור כי מדובר בנסיבות המצדיקות הקלה משמעותית. מן הראוי כי ב"כ הצדדים יבואו בדברים וינסו להגיע להסכמה בהתבסס על האמור לעיל.

ככל שתושג הסכמה, יש להגישה לאישורי בכתב, בלא צורך בדיון.

בהיעדר הסכמה, המשך דיון למתן תשובה מלאה לכתב האישום **ביום 6.2 בשעה 11:30**.

ניתנה היום, ט' אב תשפ"ד, 13 אוגוסט 2024.

